

Boris Obsieger

Rođen je 1953. godine u Zagrebu, živi i školuje se u Rijeci. Nakon osnovne škole upisuje prirodoslovno-matematičko usmjerenje u gimnaziji Mirko Lenac, gdje maturira 1972. godine. Na Strojarskom fakultetu u Rijeci studira na termoenergetskom usmjerenju sveučilišnog studija strojarstva, te završava studij s ocjenom izvrstan. Laureat je pet godišnjih nagrada Fakulteta za najboljeg studenta, dvije Rektorove nagrade za najbolji studentski rad i Rektorove nagrade za najboljeg studenta Tehničkog fakulteta.

Na Fakulteti za strojništvo u Ljubljani upisuje poslijediplomski studij na konstrukcijsko-mehanskom usmjerenju, gdje nakon obrane magisterskog rada stječe zvanje magistra tehničkih znanosti. Obranom disertacije na Tehničkom fakultetu u Rijeci stekao je zvanje doktora tehničkih znanosti.

1979. godine zapošljava se u INA-Inženjeringu u Zagrebu (kasnije INA-Projekt) na poslovima projektiranja procesne opreme, ponajviše na projektiranju velikih cilindričnih spremnika za opasne tekućine, velikih kuglastih spremnika za ukapljeni plin, izmjenjivača topline itd. Na gradilištu DINA-Petrokemije obavlja nadzor nad projekatima. Za potrebe INA-Naftaplina u Londonu nadzire dovršenje projekata platformi za podmorsko iskorištavanje plina na polju Ivana uz obalu Istre.

Izrađuje programe za računalom potpomognuto projektiranje izmjenjivača topline i kuglastih spremnika za ukapljeni plin. Radi na uvođenju računalom potpomognutog sustava projektiranja cjevovoda, praćenja izgradnje i automatizacije skladišnog poslovanja,

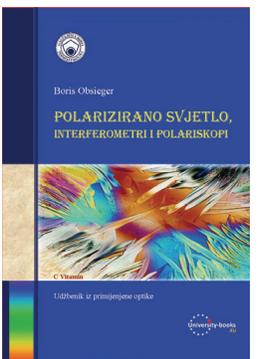
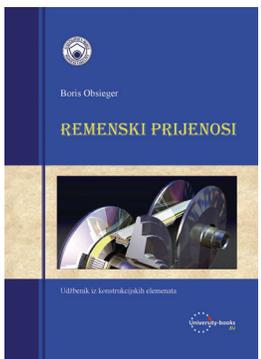
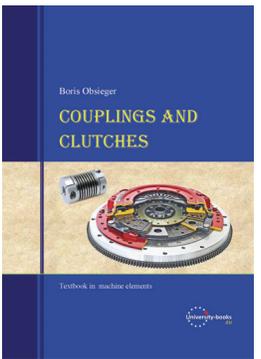
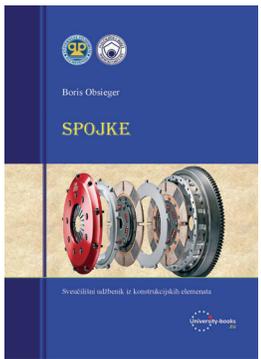
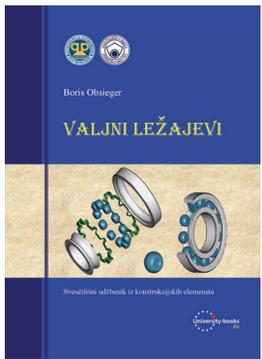
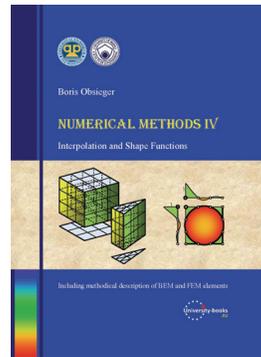
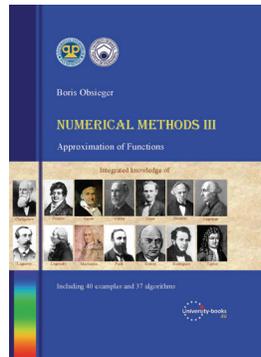
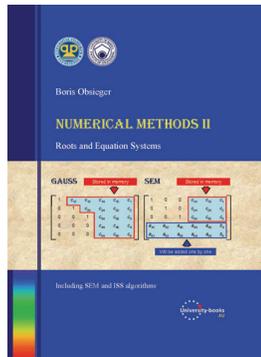
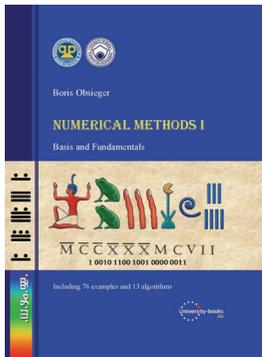
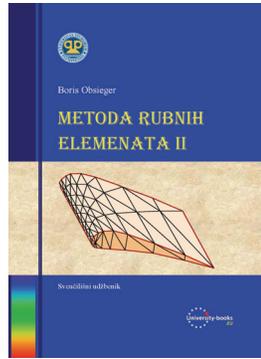
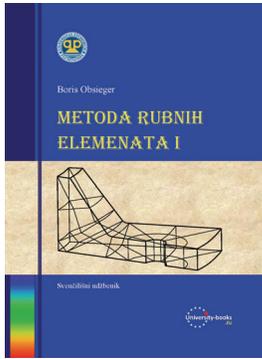
te računovodstva. Drži tečajeve djelatnicima INA-Projekta iz korištenja računala. Član je povjerenstva za unaprjeđenje informacionog sustava INA-e. Član je stručnog povjerenstva za nabavu novog centralnog računala INA-e.

1979. godine zapošljava se u remontnom brodogradilištu Viktor Lenac u Rijeci, odjel Prodaja remonta, gdje dvije godine radi na računalom podržanom praćenju i planiranju prodaje, te održava tečajeve na tu temu.

Od 1990. god. radi na Tehničkom fakultetu u Rijeci honorarno, a potom se 1992. zapošljava kao asistent na Zavodu za konstruiranje. Napreduje do znanstveno-nastavnog zvanja redoviti profesor u trajnom zvanju, u kojem je više od 12 godina.

Predaje *Konstruktivske elemente* i *Elemente strojeva* na stručnim i sveučilišnim studijima strojarstva i brodogradnje. Na sveučilišnom dodiplomskom studiju uvodi u nastavu nove kolegije *Tribologija*, *Konstruktivski elementi robota* i *Numeričke metode u konstruiranju*. Na poslijediplomskom studiju uvodi u nastavu nove kolegije *Tribologija evolventnih i specijalnih ozubljenja*, *Optimizacija zupčastih prijenosnika*, *Podmazivanje i klizni ležajevi* i *Metoda rubnih elemenata*. Održao je pozvana predavanja na sveučilištima u Plzenu, Sofiji i Tirani.

Izvođenje nastave unaprijedio je pisanjem 12 objavljenih udžbenika, od kojih je 5 na engleskom jeziku. Od toga su njih 8 udžbenici Sveučilišta u Rijeci, dok su njih 4 isto tako udžbenici na sveučilištu MSIU u Moskvi i Universi v Mariboru. Svi udžbenici su trajno dostupni u Hrvatskoj i svijetu u tiskanom obliku, a većina njih i u digitalnom obliku, putem Internet knjižara i međunarodnih prodajnih mreža.

Kao asistent na Tehničkom fakultetu u Rijeci surađuje na 6 znanstvenih projekata. Suautor je računalnog paketa GEARPAK za proračun zupčanika, razvijenog na Tehničkom fakultetu u Rijeci.

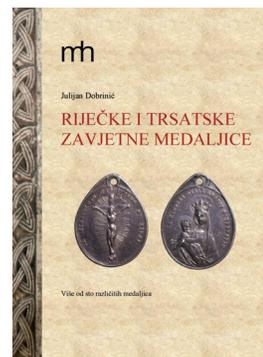
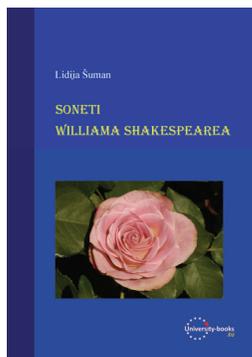
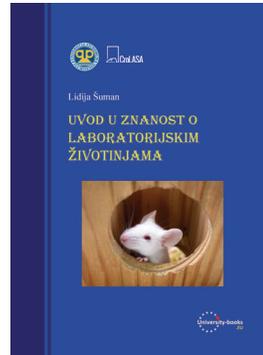
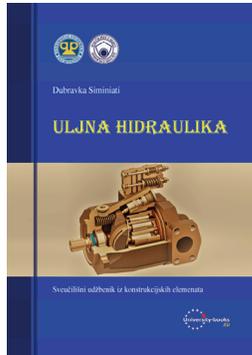
Kao docent i profesor vodi više znanstvenih projekata financiranih od strane Ministarstva za znanost, odnosno od strane Ministarstva znanosti, obrazovanja i sporta. Objavljuje nekoliko stručnih radova i preko 95 znanstvenih radova, od kojih je većinu napisao na engleskom jeziku.

Bio je voditelj sveučilišnog studija strojarstva, predsjednik Povjerenstva za informatiku, predsjednik Povjerenstva za izdavačku djelatnost i knjižnicu, predsjednik Povjerenstva za diplomske ispite na sveučilišnom studiju strojarstva, voditelj Laboratorija za fotoelasticimetriju, voditelj Katedre za prijenosnike snage i transportna sredstva, voditelj Katedre za konstrukcijske elemente i predstojnik Zavoda za konstruiranje u strojarstvu. Bio je član Povjerenstva za izdavačku djelatnost Sveučilišta u Rijeci, te član Vijeća za uvođenje ISVU sustava pri Vladi RH. Fakultetsko vijeće Tehničkog fakulteta u Rijeci nominiralo ga je za Nagradu grada Rijeke i Državnu nagradu za znanost, a djelatnici Zavoda za konstruiranje u strojarstvu kao njihovog kandidata za dekana.

Suradio je s Hrvatskim zavodom za normizaciju u postupku prihvaćanja ISO normi i pri tome preveo na hrvatski naslove i sažetke normi iz područja kliznih ležajeva.

Predsjednik je međunarodnih organizacijskih odbora na 13 međunarodnih znanstvenih simpozija i urednik njihovih zbornika radova (18 uredničkih knjiga). Pokretač je i višegodišnji glavni urednik međunarodnog časopisa Advanced Engineering s uredničkim odborom i recenzentima iz nekoliko zemalja.

Urednik je i su-izdavač svih udžbenika i knjiga koje je napisao. Urednik je i dva udžbenika Sveučilišta u Rijeci i nekoliko knjiga drugih autora. Dizajnirao je omote svih izdanja kojima je urednik.

Od 1974. godine u svom radu koristi računalo i programske jezike Basic i Fortran, a potom i C. Koristio je nekoliko nižih programskih jezika (asemblera). Projektirao je i programirao baze podataka. Programira mikrokontrolere.

Osim na hrvatskom, govori i piše na engleskom.

2018-09-01